

**A KÚRIA
mint felülvizsgálati bíróság**

Kfv.IV.35.395/2012/4.szám

A Kúria a dr. Jobbágy Krisztina ügyvéd által képviselt felperes neve (felperes címe) felperesnek dr. Ivanovits Andrea ügyvéd által képviselt alperes neve Szerve (1097 Budapest, Soroksári út 22-24.) alperes ellen agrártámogatási ügyben hozott közigazgatási határozat bírósági felülvizsgálata iránt indított perében a Fővárosi Törvényszék 2012. április 11. napján kelt 17.K.34.754/2010/11. számú jogerős ítélete ellen az alperes által 12. sorszám alatt benyújtott felülvizsgálati kérelem folytán az alulírott napon - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

í t é l e t e t:

A Kúria a Fővárosi Törvényszék 17.K.34.754/2010/11. számú ítéletét hatályon kívül helyezi, és a felperes keresetét elutasítja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 nap alatt fizessen meg az alperesnek 50.000 (ötvenezer) forint együttes elsőfokú és felülvizsgálati perköltséget.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az államnak - külön felhívásra - 20.000 (húszezer) forint kereseti - és 70.000 (hetvenezer) forint felülvizsgálati eljárási illetéket.

Az ítélet ellen további felülvizsgálatnak helye nincs.

I n d o k o l á s

A felperes 2009. november 2. napján fiatal mezőgazdasági termelők támogatása iránti kérelmet nyújtott be. A kérelem részét képező üzleti tervet és pénzügyi tervet csak a későbbiekben, 2009. november 14. napján, önkéntes hiánypótlás keretében csatolta.

Az alperes elsőfokú hatósága 2010. március 24. napján határozatával a felperes támogatás iránti kérelmét elutasította.

A felperes fellebbezése folytán eljáró másodfokú alperesi hatóság 2010. május 25-én kelt határozatával az elsőfokú határozatot helybenhagyta. Indokolásában kifejtette, hogy az önkéntes hiánypótlásra a mezőgazdasági, agrár-vidékfejlesztési, valamint halászati támogatásokhoz és egyéb intézkedésekhez kapcsolódó eljárás egyes kérdéseiről szóló 2007. évi XVII. törvény (a továbbiakban: Eljárási tv.) 41. § (5) bekezdése, és a perbeli kérelme elbírálása során alkalmazandó Európai Mezőgazdasági Vidékfejlesztési Alapból a fiatal mezőgazdasági termelő indulásához a 2009. évtől nyújtandó támogatások részletes feltételeiről szóló 113/2009. (VIII.29.) FVM rendelet (a továbbiakban: Jogcímrendelet) sem ad lehetőséget. Az alperes értékelte az önkéntesen benyújtott pénzügyi terv minden olyan adatát, amelyek az Eljárási tv. és a Jogcímrendelet pontozhatónak ítélt. Mindazonáltal azonban a felperes nem érte el pályázatával a támogatás megszerzéséhez szükséges ponthatárt.

A felperes keresete folytán eljáró Fővárosi Törvényszék 2012. április 11. napján kelt ítéletével az alperes jogerős határozatát hatályon kívül helyezte és az alperest új eljárásra kötelezte. A Törvényszék a hivatkozott jogszabályok alapján megállapította, hogy az önkéntes hiánypótlás keretében csatolt üzleti terv és annak részét képező pénzügyi terv olyan dokumentum, amely nem kizárólag pontozás szempontjából vehető figyelembe. Az üzleti- és pénzügyi tervre vonatkozó hiánypótlás lehetősége az Eljárási tv. 41. § (1) bekezdésében megfogalmazott általános rendelkezésekből következik, mivel nincs a hiánypótlást kizáró speciális rendelkezés e két dokumentumra vonatkoztatottan. A Törvényszék tehát arra a következtetésre jutott, hogy az Eljárási tv. nem csak az önkéntes hiánypótlást teszi lehetővé, hanem a hatóság által kezdeményezett hiánypótlást is. A Jogcímrendelet ugyanakkor nem köti határidőhöz a dokumentumok pótlását, tehát azok az Eljárási tv. 41. § (3) bekezdése értelmében a támogatás iránti kérelem benyújtására nyitva álló határidő elteltét követően is pótolhatóak. Ellentmondásosnak és jogszerűtlennek minősítette az alperes azon eljárását, amellyel az üzleti terv bizonyos részeit lepontozta. Nem fogadta el a rangsor változtatására irányuló alperesi hivatkozást sem, és valószínűtlennek minősítette, hogy a felperes 2009. november 14-én teljesített önkéntes hiánypótlása felborította volna az adott támogatási kérelmekből összeállított alperesi rangsort.

A jogerős ítélet ellen az alperes nyújtott be felülvizsgálati kérelmet, amelyben kérte a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: Pp.) 275. § (4) bekezdése alapján a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését és a Törvényszék új eljárásra kötelezését, valamint a felperes perköltségben való

marasztalását.

Az alperes álláspontja szerint a Törvényszék ítélete sérti az Eljárási tv. 32. § (1) bekezdés c) pontját, 41. § (5) bekezdését, valamint a Jogcímrendelet 4. § (1) bekezdés d) pontját és 6. pontjában foglaltakat. Álláspontja szerint a Törvényszék jogerős ítéletének vizsgálata során azt a kérdést kell tisztázni, hogy az üzleti terv és az annak részét képező pénzügyi terv csak a pontozás szempontjából figyelembe vehető dokumentumok-e. Utalt egyebekben arra, hogy amennyiben az alperesi hatóság a Törvényszék álláspontját követi, úgy a részpontozás lehetősége kizárt, és az a felperes - és a hasonló helyzetben lévő pályázók - számára még kedvezőtlenebb helyzetet eredményez.

A felperes felülvizsgálati ellenkérelmében a felülvizsgálati kérelem elutasítását és a Törvényszék ítéletének hatályában történő fenntartását kérte.

A Kúria a Pp. 275. § (2) bekezdése alapján a jogerős ítéletet a felülvizsgálati kérelem keretei között, a felek ilyen irányú kérelme hiányában a 274. § (1) bekezdése alapján tárgyaláson kívül vizsgálta felül.

A felülvizsgálati kérelem megalapozott.

Előjáróban rögzíti a Kúria azt, hogy az EMVA támogatások igénylése esetében az önkéntes hiánypótlás kérdésében a gyakorlat egységesítésének szándékával hozta meg a Kfv.IV.35358/2012/4. számú, valamint a Kfv.IV.35424/2012/7. számú eseti döntéseit, amelyekről a jelen felülvizsgálati kérelem és jogerős ítélet megítélésekor sem látott indokot az eltérésre.

A felülvizsgálati kérelem kapcsán a Kúriának lényegében két kérdésben kellett állást foglalnia:

- az Európai Mezőgazdasági Vidékfejlesztési Alapból (EMVA) finanszírozott támogatások esetében milyen körben van lehetőség hiánypótlási felhívásra és az ügyfél általi - önkéntes - hiánypótlásra;
- a támogatási kérelem részét képező üzleti terv és pénzügyi terv a „kizárólag a pontozás szempontjából” figyelembe veendő dokumentumok közé tartozik-e.

A mezőgazdasági támogatásokkal kapcsolatos eljárásokra - az Eljárási tv. rendelkezései szerinti eltérésekkel - a közigazgatási hatósági eljárásról és szolgáltatásról szóló 2004. évi CXL. törvény (a továbbiakban: Ket.) rendelkezéseit kell alkalmazni. Az Eljárási tv. [12. § (2) bekezdése] ugyanakkor eltérést enged a Ket. hiánypótlási felhívás tekintetében „az ügyféltől be nem kérhető adatok és mellékletek körére”, emellett az Eljárási tv. IV. fejezete kifejezetten szabályozza a kérelem benyújtásához, az elbírálás módjához, a kérelemhez kapcsolódó hiánypótláshoz, a bizonyítási eljáráshoz, a döntéshez, valamint az ellenőrzéshez kapcsolódó legfontosabb, az EMVA támogatásokhoz kapcsolódó specifikus szabályokat.

Szükséges utalni arra, hogy az EMVA támogatások nem jelentenek alanyi jogosultságot a kérelmezők számára. Ezért e támogatások igénybe vétele, a kérelmek elbírálása, bizonyos alapelvi szintű szabályok megtartása mellett, szigorúbb előírások mentén zajlik. A szigorúbb elbírálás követelményét támasztják alá az Eljárási tv. azon eljárási rendelkezései, amelyek szerint a támogatási kérelem benyújtására naptári napban megjelölt határidő, avagy formakényszer írható elő, a határidő eljárási jogi jellege mellett annak elmulasztása nem igazolható, a rendelkezésre álló jogosultsági keret határozza meg az intézkedésben való részvétel lehetőségét.

Az Eljárási tv. IV fejezetének rendszertani megközelítéséből következőleg az Eljárási tv. a támogatási kérelmek elbírálására a közigazgatási hatósági eljárás általános szabályaihoz képest speciális rendelkezéseket fűz. Emellett azonban a támogatási kérelmek elbírálása között is megkülönbözteti az EMVA-támogatás iránti kérelmeket, és azok vonatkozásában további kötöttségeket ír elő. Ilyen specifikum például az Eljárási tv. 39. § (1) bekezdése szerinti befogadási eljárás, amely során a hatóság a kérelmek formai szempontú vizsgálata alapján dönt abban a kérdésben, hogy az adott kérelem rangsorba állítható-e és érdemi elbírálásra alkalmas-e.

A hiánypótlási felhívás szabályai is speciálisak az EMVA támogatási kérelmek esetében. Az Eljárási tv. módosított 41. § (5) bekezdése értelmében a végrehajtási jogszabályok kivételt tehetnek ugyan, de az a főszabály érvényesül, amely szerint „a hiánypótlásra azon dokumentumok, illetve adatok esetén, amelyek kizárólag a pontozás szempontjából veendő figyelembe, nincs lehetőség”.

Az Eljárási tv. rendelkezéseiből az a következtetés adódik, hogy EMVA támogatás iránti kérelem esetében csak abban az esetben van helye hiánypótlási felhívásnak, ahol arra a végrehajtási szintű jogszabályok lehetőséget adnak.

A perbeli esetben végrehajtási jogszabályként a Jogcímrendelet a hatóságot nem kötelezi hiánypótlás kibocsátására. Ugyanakkor az 5. § (5) bekezdése az ügyfélnek „önkéntes” hiánypótlási lehetőséget biztosít az olyan dokumentumok kapcsán, amely a kérelem értékelésekor az ügyfél számára többletpontot jelenthetnek.

A kifejtettek közül következőleg az EMVA-ból származó források iránti támogatási kérelmeket - formailag a jogszabályi előírásoknak megfelelő tartalommal - legkésőbb a határidő lejáratáig mindenre kiterjedően be kell nyújtani a kifizető hatósághoz. A hatóságot a befogadás vizsgálatakor hiánypótlási felhívás kibocsátása nem terheli, az ügyfél - határidőn túli - hiányos kérelmét nem korrigálhatja. Önkéntes iratpótlásra csak abban a körben és csak azon feltételek esetén van lehetőség, amelyre a Jogcímrendelet 5. § (5) bekezdése lehetőséget teremt.

Az Eljárási tv. 41. § (5) bekezdése értelmében „kizárólag a pontozás szempontjából” figyelembe veendő dokumentumok azok, amelyek tartalmához, az azokban foglaltak megvalósításához a vonatkozó végrehajtási rendeletek – a támogatási kérelem elbírálásán túli – a továbbiakban jogkövetkezményeket nem fűznek.

A perben végrehajtási rendeletként alkalmazandó Jogcímrendelet 5. § (2) bekezdés e) pontja értelmében a támogatás iránti kérelmet formanyomtatványon kell benyújtani, amelynek tartalmi elemét képezi az üzleti terv. A Jogcímrendelet az üzleti terv több elemét különbözteti meg: ilyen a pénzügyi terv – és annak részeként az SFH betétlap, amelyen be kell mutatni az egyes években megvalósítani tervezett, termékszintre lebontott termelési szerkezetet (EUME méretek, és azok teljesítése) –, illetve részét képezi a kommunikációs terv – amely tartalmazza a kommunikációs eszköz bemutatását, használatának módját, ütemezését és a használatára tervezett nettó összeget. Ezen dokumentumok közül azonban a Jogcímrendelet nem az üzleti tervhez, hanem annak egyes elemeihez fűz – ellenőrzéssel egybekötött – jogkövetkezményeket: ilyen a kommunikációs terv és az SFH betétlap, amelyen a hatóság a vállalt üzemméret teljesítését követi nyomon. A vállalt kötelezettségek nem teljesítése a jogosulatlan támogatással kapcsolatos jogkövetkezményeket (9. §) vonja maga után.

A kifejtettek értelmében önmagában az üzleti terv, illetve a pénzügyi terv a kérelem olyan kellékei közé tartoznak, amelyek nem teljesítéséhez egészében jogkövetkezmény nem társul, azok a Jogcímrendelet 5. számú melléklete szerint a pontozásos értékelés alapját képezik. Az üzleti terv és annak részeként a pénzügyi terv egészében tehát csak a pontozásnál figyelembe veendő dokumentumok. Mulasztás esetében ezért hiánypótlás kibocsátására, illetve önkéntes hiánypótlásra – a fenti kiegészítéssel – egészében e dokumentumokhoz kapcsolódóan nincs kötelezettség, illetve nincs lehetőség.

Ezen indokok mentén a Kúria – az alperes felülvizsgálati kérelmében előadott indokaival egyezően és szemben a Törvényszék ítéleti érvelésével – arra az álláspontra helyezkedett, hogy az üzleti terv és annak részeként a pénzügyi terv a pályázatnak csak a pontozásnál figyelembe vehető dokumentumai. Az ezzel ellentétes ítéleti döntés ezért az Eljárási tv. 41. § (5) bekezdésébe, valamint a Jogcímrendelet 5. § (2) bekezdés e) pontjába ütközően jogsértő. Ezért a Kúria a jogerős ítéletet a Pp. 275. § (4) bekezdése alapján hatályon kívül helyezte és a felperes keresetét elutasította.

Az alperes sikeres felülvizsgálati kérelmére tekintettel, a Pp. 270. § (1) bekezdése folytán alkalmazandó 78. § (1) bekezdése alapján a Kúria a felperest kötelezte az alperes 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. §-ára tekintettel megállapított összegű

perkölttségének megfizetésére.

Mivel az alperest az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 5. §-a értelmében teljes személyes illetékmentesség illeti, ezért a felülvizsgálati illeték a 6/1986. (IV. 26.) IM rendelet 14. §-a alapján az állam terhén marad.

Budapest, 2013. szeptember 3.

Dr.Kozma György sk. a tanács elnöke, Dr. Hörcherné Dr. Marosi Ildikó sk. előadó bíró, Dr. Balogh Zsolt sk.bíró